

മുഹാവുസ് വചനദുത്

സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സ്വന്തമാക്കുക

എലിയാ സ്റ്റീവ് മുഖക്കാലം അബ്ദാം രണ്ടായർ ഉത്തരാ 20:1-16

Vol.16 / Issue - 16 / 08 Oct 2017

ശ്രീ. ജോഫീ കല്ലുവുഡ്

ദിക്കൽ മദർ തെരേസ ഇങ്ങനെയൊരു അനുഭവം വിവരിച്ചു. കുറച്ച് കാലം മുമ്പ് ഒരു സഹോദരൻ വളരെ വ്യസനത്തോടെ എന്നോട് പരഞ്ഞു. എൻ്റെ ദൈവവിജി കൂഷംരോഗികൾക്ക് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയാണ്. എൻ്റെ ജീവിതം മുഴുവനും, എൻ്റെ സർവ്വവും അതിനായി സമർപ്പിക്കാൻ താനാഗ്രഹിക്കുന്നു. താൻ ആ സഹോദരനോട് പരഞ്ഞു. സഹോദരാ നിനക്ക് തെറ്റി. നിന്റെ ദൈവവിജി യേശുവിന് വേണ്ടി ജീവിക്കുകയെന്നതാണ്. അവിടുന്ന നിനെ അവിടുത്തെക്കായ് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നില്ല. അവിടുത്തോടുള്ള നിന്റെ സ്നേഹ തതിന്റെ പ്രകടനമാണ് ചെയ്യുന്ന ജോലി. അതുകൊണ്ട് നീ എന്ത് ജോലിചെയ്തു എന്നത് പ്രധാനമല്ല നീ എങ്ങനെ അത് ചെയ്യുന്നു, അതുമുലം നീ എങ്ങനെ യേശുവിന്റെതായിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് പ്രധാനം.

അനാദിമുതലേ നമുക്കായി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന് അവകാശികളായിരുന്നീരാൻ തന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടുത്തിലേക്ക് വേലയ്ക്ക് വിളിച്ചിരിക്കുന്ന കർത്താവിനെയാണ് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷഭാഗം നമുക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരിക. അവൻ്റെയടുത്ത് ജോലി ചെയ്യാൻ വന്നവരെല്ലാവരും അവൻ്റെ മുമ്പിൽ തുല്യപരിഗണനയുള്ളവരാണ്. അർഹതപ്പെട്ടിലുമധികം വേതനം വാഗ്ദാനം ചെയ്താണ് അവൻ ഓരോ രൂത്തരേയും വേലക്ക് വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. വിവിധ സമയങ്ങളിലാണ് ജോലിക്കാരെ മുന്തിരിത്തോട്ടുത്തിലേക്ക് ജോലിക്കായി വിളിക്കപ്പെടുക എന്നത് മറ്റാരു പ്രത്യേകതയാണ്. കാരണം ആരും ഒന്നിനൊന്ന് മെച്ചപ്പെട്ട ജോലിക്കാരായതുകൊണ്ടല്ല പിന്നെയോ എല്ലാവരേയും അവൻ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നതിനാലാണ്.

നമ്മുടെയൊക്കെ ജീവിതത്തിൽ ദൈവത്തെ അറിയുന്ന നിമിഷം മുതലാണ് കർത്താവിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ സമയം കണക്കാക്കാൻ സാധിക്കുക. വിശുദ്ധരായ മരിയഗാരേത്തിയും, ഡ്യാമിനിക് സാവിയോയും, ജസീനയും ഒക്കെ വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്ന ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞവരായിരുന്നു. മാത്രവുമല്ല അവർ ദൈവത്തിന് വേണ്ടിയും ദൈവത്തോടെ പ്പും ജീവിച്ചവരായിരുന്നു. എന്നാൽ വിശുദ്ധ ഇംഗ്രേഷ്യസ് ലയോള, വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ തുടങ്ങിയവർ ദൈവത്തെ തങ്ങളുടെ ജീവിതകാലത്തിന്റെ മദ്യത്തിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞവരാണ്.

എപ്പോൾ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞു എന്നതിലല്ല, അറിഞ്ഞ ദൈവത്തെ എങ്ങനെ മഹത്പ്രേക്ഷിക്കാൻ, എങ്ങനെ അവിടുത്തെ ഹിതമനുസരിച്ച് ജീവിച്ചു എന്നതാണ് പരമപ്രധാനം. ഇവരെയെല്ലാവരും തന്ന ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത സർദ്ദരാജ്യം സ്വന്മാക്കി എന്നതാണ് അവരെ മറുള്ളവരിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തരാക്കുന്നത്. ഇവരുടെയൊപ്പവും ഇവരുടെ കാലാപട്ടത്തിലും ജീവിച്ച് കടന്ന പോയ വർ വളരെയെറുംബായിരുന്നു. എങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനമായ സർദ്ദരാജ്യം കരസ്ഥമാക്കിയ വർ ഇവരെപ്പോലെ ചുരുക്കം ചിലർ മാത്രമായിരുന്നു. ഈ വിശുദ്ധരെപ്പോലെ സർദ്ദരാജ്യം സ്വന്മാക്കുക എന്നതായിരിക്കണം നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ലക്ഷ്യം. 1 കോറി; - 9:24-ൽ പറയുന്നതു പോലെ “മത്സരകളുടെയിൽ എല്ലാ ഓട്ടക്കാരും ഓട്ട നേകിലും സമ്മാനിക്കാക്കുന്നത് ഒരുവൻ മാത്രമാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞു കുടെ. ആകയാൽ സമ്മാനം ലഭിക്കേണ്ടതിനായി നിങ്ങൾ ഓട്ടവിൻ.” ഈ മത്സരാർത്ഥികളുടെ പ്രത്യേകത എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഒന്നാം സ്ഥാനത്തെത്തുക എന്നത് അവരുടെ സപ്പനവും ലക്ഷ്യവുമാണ്.

ഈ സപ്പനത്തെ യാമാർത്ഥ്യമാക്കാനായിട്ട് അവർ എല്ലാ കാലങ്ങളിലും തങ്ങളുടെതന്നെ ക്രമീകരിക്കുന്നു. ഒരു ദിവസം വേദപാഠക്കാസിൽ കൂട്ടികളോട് ചോദിച്ചു. നിങ്ങൾ സപ്പനങ്ങൾ കാണാറുണ്ടോ? ജീവിതത്തിൽ എവിടെ എത്തിച്ചേരണമെ

നൽകേണ്ടക്കുറിച്ച് ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ സപ്പനങ്ങളും പറയാൻ തുടങ്ങി. ടീച്ചറാക്കണം. ഐ.എ.എസ്. ആക്കണം. ഡ്യാക്ടറാക്കണം എന്നിങ്ങനെ തങ്ങൾക്ക് യാമാർത്ഥ്യമായി കിടുംഭായ സപ്പനങ്ങളും അവർ വിവരിച്ചു. അതിൽ ആർക്കും തന്ന സർദ്ദത്തിലെത്തിച്ചേരണം സർദ്ദു സ്വന്മാക്കണം എന്നതിനേക്കും സപ്പനങ്ങളില്ലായിരുന്നു. ഇതാണ് ഇന്നത്തെ തലമുറയുടെ അവസ്ഥ. ലോകത്തിൽ എന്നായിത്തീരണം എന്നതിലോതുങ്ങിയ സപ്പനങ്ങളും കണ്ണുകൊണ്ട് ജീവിതത്തെ ക്രമീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ദൈവത്തെയും ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന സർദ്ദത്തെയും മാറ്റിനിറുത്തി മുന്നോട്ടോക്കു പോകുകയും ചുറ്റുപാടുകൾക്കെന്നുസിച്ച് ജീവിതത്തെ പട്ടംതു തർത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടെ മറുള്ളവരുടെ നേടങ്ങളിലേയ്ക്ക് നമ്മൾ ശ്രദ്ധതിരിക്കുന്നു.

ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ നമുക്ക് ലഭിച്ചിരക്കുന്ന സമയവും സാഹചര്യങ്ങളും കൂടുംബവും ബന്ധങ്ങളുമെല്ലാം നമുക്ക് വേണ്ടി മാത്രമായുള്ള നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ കരുതലാണെന്നുള്ള തിരിച്ചിറിക്കില്ലാത്തതാണ്, എന്നേന്നു വിശ്ചേഷിക്കുന്നതും തന്ന താൻ നോക്കാനും എന്നേന്നു വിശ്ചേഷിക്കുന്നതും പാളിച്ചുകളും കാണാതെ, മറുള്ളവരിൽ അവരുടെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ, നേടങ്ങളിൽ അസുയപുണ്ഡ് ജീവിക്കുന്ന വ്യക്തികളായി നമ്മുടെ മാറ്റുന്നത്. ദൈവക്കൂപ്പത്തായി നമുക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളെ, ദൈവപരിത്യാരകരാക്കാൻ ചേർന്ന് നിന്ന് നമ്മുടെ നമ്മിക്കായി മാറ്റാനുള്ള വലിയ പരിശോമാണ് നമുക്കുണ്ടാകും എന്ത്. ഉൽപ്പത്തി 4:7-ൽ പറയുന്നതുപോലെ “ഉച്ചിതമായത് പ്രവർത്തിച്ചാൽ നിയും സ്വീകാര്യനാവുകയെല്ലോ? നല്ലത് ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ പാപം വാതിൽക്കൽ തന്നെ പതിയിരിപ്പുണ്ടെന്ന് ഓർക്കെണ്ടാണ്.” അത് നമ്മുടെ സർദ്ദരാജ്യ പ്രവേശനത്തെ നമ്മിൽ നിന്ന് അകറ്റികളുണ്ടു്.

അക്കാദികൾ ഒരു കമ കേട്ടതിപ്രകാരമാണ്. ഒരു മനുഷ്യൻ കാട്ടിലുള്ള ഗുഹയിൽ ഒരു നിഡി കണ്ണുകൂടുതുകയാണ്. ആ ഗുഹയ്ക്ക് ഒരു വാതിലുണ്ട്. അത്

തുറക്കണമെങ്കിൽ ഒരു മന്ത്രം ജപിക്കണം. അങ്ങനെ അത് തുറന്ന് കഴിത്താൽ അൽപ്പസ മയത്തിന് ശേഷം അത് താനേ അടയും. പിനെ വേറോ മന്ത്രമറിയുന്ന മദ്ദാരാൾക്ക് മാത്രമേ അത് തുറക്കാൻ കഴിയു. നിധി കണ്ണെത്തിയ മനുഷ്യർക്ക് കൈയ്യിൽ തന്റെ കുഞ്ഞുമുണ്ട്. അയാൾ മന്ത്രം ജപിച്ചപ്പോൾ വാതിൽ തുറന്നു വേഗം തനെ തന്റെ കുഞ്ഞുമായി അയാൾ ഗൃഹയിൽ കടന്നു. അതി നുള്ളിൽ ചെന്നപ്പോൾ കണ്ണഖിപ്പിക്കുന്ന സർബ്ബ നാണയങ്ങൾ കണ്ട് അയാൾ അനുംവിട്ട് നിന്ന് പോയി. ഉടനെത്തനെ അയാൾ തന്റെ കുട്ടിയെ താഴെ വച്ചിട്ട് തന്റെ കൈയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ചാക്കു കളിൽ ഈ സർബ്ബനാണയങ്ങൾ വാങ്ങി നിറ ത്തക്കാൻ തുടങ്ങി. എത്രയെടുത്തിട്ടും അയാൾക്ക് മതിവരുന്നില്ല അൽപ്പം കഴിത്തപ്പോൾ അയാൾക്ക് മനസ്സിലായി, സമയം കഴിയുന്നു. ഗൃഹയുടെ വാതിൽ ഉടനെ അടയും. വേഗം തനെ അയാൾ ചാക്കുകളിൽ നിന്നും സർബ്ബനാണയങ്ങൾ വളരെ പ്രധാനപ്പേട്ട് ഗൃഹയുടെ വാതിക്കലെത്തിച്ചു, ഉടനെ തനെ അവയെല്ലാം വലിച്ച് ഗൃഹയുടെ പുറത്തേക്കിട്ടു. അയാൾക്ക് ആശ്വാസമായി. കാരണം ഈ ജീവിതം മുഴുവൻ ആസാദിക്കാനുള്ള സ്വന്തത് തനിക്ക് സ്വന്തമായിരിക്കുന്നു. പെട്ടനാണ് അയാൾക്കൊരു കാര്യം മനസ്സിലായത്. സർബ്ബനാണയങ്ങൾ വാതിക്കുടി പുറത്തേക്ക് വരുന്ന തിട്ട

കത്തിൽ തന്റെ എല്ലാമെല്ലാമായ കുഞ്ഞിനെ അയാൾ ഗൃഹയ്ക്കെത്ത് മറന്നുവെച്ചുവെന്ന്.

ഇതാണ് മനുഷ്യരായ നമുക്കൊക്കേ സംഭവി ആകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സമയം പരിമിതമാണെന്ന റിയാം, ആ സമയം വളരെ വിലയുള്ളതാണെന്ന റിയാം എന്നാൽ നശരമായതിനെ മാത്രം വാൻ കുട്ടാൻ വെന്നതുകൊള്ളുന്നോൾ, വിലപ്പേട്ട് പലതും നഷ്ടപ്പെടുത്തേണ്ടതായി വരുന്നു. കാരു സ്ന്യവാനായ ദൈവത്തിന്റെ മുന്നിൽ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ തിരഞ്ഞടക്കപ്പെട്ടവരാണ് എങ്കിലും അവിടുത്തെ വാഗ്ഭാഗം വളരെ ചുരുക്കമാണ് താനും. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഭാനമായി രിക്കുന്ന വിലപ്പേട്ട് സമയത്തെ ആത്മാർത്ഥമായി വിനിയോഗിക്കണം. സർഗ്ഗമായിരിക്കേണ്ട നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം അതായിരിക്കേണ്ട നമ്മുടെ സ്വപ്നവും. സർഗ്ഗരാജ്യത്തെ സ്വപ്നം കാണുന്നവർ, സർഗ്ഗ രാജ്യത്തെ പ്രതി അഭ്യംഗിക്കാൻ അവിടുന്ന് കഴിവ് നൽകുന്നു. അവർക്കായ് സർഗ്ഗരാജ്യം സമ്മാനമായി നൽകപ്പെട്ടും. അല്ലാത്തവർ സമയത്തെ പഴിച്ച്, സാഹചര്യങ്ങളെപ്പിഴിച്ച്, മറ്റുള്ളവർത്തെ അസു യപുണ്ട് ജീവിതം വ്യർത്ഥമാക്കി കളയുന്നു. എന്നും സർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുക്കലെയായിരിക്കും. ♦

Laborers in the Vineyard

"They said to him, 'Because no one hired us.' He said to them, 'You also go into the vineyard, and whatever is right you will receive.' So when evening had come, the owner of the vineyard said to his steward, 'Call the laborers and give them their wages, beginning with the last to the first.'

Matthew 20:7-8

Spiritual Work